

[Palle Simonsen]

større tryghed, og det er en urigtig påstand, når statsministeren og andre regeringsmedlemmer ligesom søger at give indtryk af, at hvad der kommer fra andre partier, det er asocialt, det vil skabe ustabilitet, det vil skabe spændinger i samfundet. Jeg vil have lov til at sige, at er der noget, som et voksende flertal i dette samfund ønsker sig, så er det at få en større grad af frihed, så er det at blive fri for formynderi, for bureaukrati og alle de ting, som socialdemokratiske regeringer har været eksponenter for gennem årene. Det skaber ikke ustabilitet. Det skaber tværtimod en større tryghed. Det skaber også et større velvære for den enkelte borger.

Hvad angår dagsordenerne, skal jeg kun sige, at efter at vi nu har trukket den dagsorden tilbage, som var fremsat af det konservative folkeparti og venstre, kan vi også fra konservativ side stemme for den radikale dagsorden.

Jeg er egentlig til sinds at gå ind i en nærmere polemik med hr. Camre nu, for jeg synes, det var et meget firkantet spørgsmål, der blev stillet af hr. Camre. For det første er det klart, at den udgiftsreform, som hr. Camre åbenbart har været oppe at kigge på et øjeblik i finansudvalgets sekretariat, har meget nøje specifikationer over, hvordan vi skal nå frem til de 14 mia kr. Det er der overhovedet ingen tvivl om, så hr. Camre skal ikke savne dokumentation. Det, vi ønsker med denne udgiftsreform, er naturligvis for det første at bidrage til at reducere det alt for store underskud på statens finanser, som igen er årsagen til den meget høje rentefod i dette land, men det er naturligvis også at skabe baggrund for, at erhvervslivet kan få gang i investeringerne gennem en lang række erhvervsskattelettelser. Jeg kan godt sige til hr. Camre, uden at vi skal gå ind i en nærmere debat om dette, at filosofien naturligvis er den, at nu skal der sættes skub i erhvervslivet som baggrund for en højere indtjening i dette samfund, både i virksomhederne og hos borgerne, og forudsætningen er udgiftsreduktioner, som igen, som jeg sagde det før, er forudsætningen for, at vi efterhånden får en rentesækning. Så bliver det kapitalproblem, som regeringen har gjort til et fantastisk problem, et betydelig mindre problem.

Som jeg har tilladt mig at fastslå tidligere på dagen, er det, erhvervslivet har brug for,

ikke så meget kapital, men det er tro på, at det kan betale sig at investere kapital.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg kan berolige hr. Ellemann-Jensen med, at jeg har været til stede under alt, hvad han har sagt her i salen, og jeg har også haft lejlighed til at gennemlæse alle de 20 sider i Helhedsplan 82, som den så smukt er kaldet.

Jeg forstår på hr. Ellemann-Jensens bemærkninger heroppe, at det er klart, at i hvert fald venstre ikke går ind for en indekslånordning til at klare problemerne vedrørende finansieringen. Det synes jeg i og for sig er et klart svar. Jeg forstår på hr. Palle Simonsen, at hr. Palle Simonsen ikke går ind for det, men har nogle mere brede erhvervsfremmehensigter, som, hvis de altså virker, fremmer erhvervenes indtjening, så de slet ikke har finansieringsproblemer.

Nu skal jeg ikke på forhånd fortolke hr. Niels Helveg Petersens svar, men jeg har sidet i en række forhandlinger med hr. Niels Helveg Petersen, og jeg ved, at det radikale venstres planer i hvert fald ikke er indeholdt i de formuleringer, som vi har hørt fra venstres og konservatives ordførere, og dermed kan jeg allerede her konstatere, at de begrundelser, med hvilke venstre og konservative stemmer for den radikale dagsorden, er nogle ganske andre; de indfortolker noget ganske andet end det, det radikale venstre indfortolker. Dermed er det altså blevet helt klart for folkettinget, at når man stemmer sammen om denne dagsorden, så er det ikke ud fra nogen fælles målsætning, det er ikke ud fra noget fælles mål for landets økonomi eller med hensyn til finansieringsproblemerne, men udelukkende for at vælte regeringen. Det er også en konstatering. Den synes jeg er ganske værdifuld.

Glistrup (FP):

Gruppelivsforsikringer, livsforsikringselskaber, pensionskasser er bedrifter, som sidder i en betroet stilling, som igennem en menneskealder skal forvalte folks opsparring, sådan at der er så god en pension som muligt til dem, når de ikke længere selv kan fortsætte deres arbejdsliv, som skal sørge for, at man kan holde trit med den inflation og den afgiftsekspllosion, som diverse socialde-